

05.10.2025 KELL 16
ARVO PÄRDI KESKUS
LAULASMAA

Eesti Sinfonietta
Estonian Sinfonietta

SILHOUETTE ARVO PÄRT 90

MAILA LAIDNA klaver
LISANNE ALTROV-MARGUS viiul
PEETER MARGUS viiul
ANDREAS LEND tšello
ESTONIAN PERCUSSION GROUP

Karl Johann Lattikas / Tanel-Eiko Novikov
Tiit Joamets / Csaba Zoltán Marján

EESTI SINFONIETTA
Dirigent ERKI PEHK

Eesti Sinfonietta alustab uut hooaega
kumardusega Arvo Pärtile.

Kontsert "Silhouette", mille kavas on lisaks
Arvo Pärdi teostele ka maailma esiettekanne,
Riho Esko Maimetsa "Soliloquy",
toimub lisaks Laulasmaale ka 11.10
Budapestis festivalil Lisztfest 2025.

Arvo Pärt
1935

Tabula rasa (1977)
kahele viiulile, keelpillidele
ja ettevalmistatud klaverile

I Ludus
II Silentium

Fratres (1977 / 2006)
Seade löökpillikvartetile Vambola Krigul

Cantus Benjamin Britteni mälestuseks (1977)
keelpillidele ja kellale

Paus

Riho Esko
Maimets
1988

Soliloquy (2025)
klaverile, keelpillidele ja löökpillikvartetile
Maailma esiettekanne

Arvo Pärt
1935

Peegel peeglis (1978)
tšellole ja klaverile

Silhouette (2009)
keelpillidele ja löölpillidele

Arvo Pärt

TABULA RASA

Pärdi instrumentaalmuusika keskne teos, topeltkontsert „Tabula rasa“ on kujunenud muusikamaailma üheks kultusteoseks, mis on mõjutanud paljusid heliloojaid ja interpreete, aga ka kontserdipublikut muusikat senisest täiesti teisel viisil kuulama ja mõistma. Just see teos sai ka Arvo Pärdi loomingus pöördepunktiks, näidates *tintinnabuli*-stiili väljendusvõimalusi esimest korda suurvormi loomisel.

Viiuldaja Gidon Kremer on iseloomustanud seda kui vaikuse deklaratsiooni, olulistele asjadele keskendumise manifesti ning on tunnistanud, et see teos muutis kogu tema elu. Ka plaadifirma ECM juht Manfred Eicher on meenutanud oma esimest „Tabula rasa“ kuulmist autoraadiost, teadmata selle loo autorit ja pealkirja. Sellest vapustusest sündis 1984. aastal uus sari „ECM New Series“, mille esimeseks plaadiks sai „Tabula rasa“ – läbimurdeplaat ka Arvo Pärdi laiemale tuntusele.

Topeltkontsert kahele viiulile, keelpilliorkestrile ja ettevalmistatud klaverile on valminud viiuldaja Gidon Kremeri palvel 1977. aastal. Esiettekanne toimus sama aasta 30. septembril Tallinna Polütehnilise Instituudis RAT Estonia kammerorkestri esituses noore, andeka dirigendi ja Arvo Pärdi hea sõbra Eri Klasi juhatusel. Viiulisolistideks olid samuti noored, kuid peagi maailmakuulsad Gidon Kremer ja Tatjana Grindenko. „Tabula rasa“ on pühendatud Eri Klasile, Gidon Kremerile ja Tatjana Grindenkole.

Teose jõudmine esiettekandeni ei kulgenud aga lihtsat rada mööda. Esialgu lihtsana näiv muusika osutus ettekandjatele mõistetamatuks. Pole liialdus öelda, et virtuoossuse ja artistlikkusega harjunud muusikud olid Pärdi partituuris vastamisi muusika baaselementidega – kolmkõlade ja heliredelitega. See nõudis täiesti teistsugust lähenemist nii interpretatsiooniliselt kui ka

psühholoogiliselt. Gidon Kremeri sõnul üllatas teda teose redutseeritud helikeel ning võttis tükk aega, enne kui ta jõudis arusaamiseni, milline peenus ja intelligentsus oli nendes helidesse peidetud. Helilooja abikaasa Nora Pärdi meenutuste kohaselt olid muusikud ka pärast lisaproove teose ees jõuetud. Kui nad aga kontserdil mängima hakkasid, läks kõik imekombel oma kohale. Nora Pärt: „Seda vaikust, mis tookord pärast esiettekannet saalis valitses, pole ma enam kunagi hiljem kohanud.“

„Tabula rasa“ kaks osa on nii meeleolult kui tempolt kontrastsed. Kui kiire esimene osa, pealkirjaga „Ludus“ (lad ‘mäng’) koosneb kaheksast variatsioonist ja jõulisest kadentsist, siis aeglaselt kulgevas teises osas „Silentium“ (lad ‘vaikus’) kasutab helilooja taas juba tema varasematest teostest tuttavat proportsioonikaanonit, st erinevad hääled liiguvad korraga erinevates vältustes. Kõige lühemate vältustega liini on Pärt andnud bassihäälele ja pikemate vältustega hääle esimese sooloviili kanda. Just teine osa nõuab interpreedilt ülimalt kontsentratsiooni. Teose raskuspunkt seisneb vajaduses kuulata vaikust ja otsida selle värve, süveneda igasse üksikhelisse ning läheneda muusikale täiesti isetult, alandlikult. Dirigent Andreas Peer Kähler on „Silentiumi“ võrrelnud valedektoriga, mis jätab muusiku laval otsekui alasti ning ei anna võimalust end millegi taha varjata.

Mõiste tabula rasa on pärit antiikfilosoofiast ning tähendab otsesõnu „tühja tahvli“ või „puhtaks pühitud tahvli“. Lääne kultuuriloos on see mõiste omandanud hilisemate sajandite jooksul mõneti erinevaid tähendusi ja tõlgendusi, kuid enamasti seostatakse seda aristotelliku arusaamaga inimese hingest, mis siia ilma sündides on puhas ja tühi kõigist kogemustest ja ideedest, kuid mis samas kätkeb endas erilist potentsiaali nende ideede ja kogemuste ootuses.

Arvo Pärt: „Enne kui midagi ütelda, peaks võib-olla mitte midagi ütlema. Minu muusika on ikka esile kerkinud pärast seda, kui olen kaua vaikinud, vaikinud sõna otseses mõttes. „Vaikus“ tähendab

mulle seda „mitte midagi“, millest Jumal lõi maailma. Ideaalselt võttes on paus midagi püha... Kui läheneda vaikusele armastusega, võib sellest sündida muusika. Heliloojal tuleb tihti kaua aega oma muusikat oodata. Niisugune harras ootus ongi just see paus, mida ma nii väga hindan.”

* * * *

Arvo Pärt

FRATRES

„Fratres” (vennad) on kirjutatud 1977. aastal ning kuulub nende paljude teoste hulka („Aliinale“, „Cantus“, „Tabula rasa“), mis sündisid plahvatuslikult pärast *tintinnabuli*-muusikale omase mõttemaailma ära tundmist. Algselt sündis „Fratres“ kolmehäälsel muusikana, mille esituskoosseis ei olnud kindlalt fikseeritud. Teose esiettekanadjaks 1977. aastal Riias olid helilooja sõbrad ja mõttekaaslased vanamuusikaansamblist Hortus Musicus.

„Fratres“ eksisteerib ka kolmehäälsel muusikana, millele on lisatud soolopilli variatsioonid. Viulile ja klaverile loodud teos valmis festivali Salzburger Festspiele tellimusel. Esimest korda kõlas see 1980. aastal samal festivalil Gidon ja Jelena Kremeri esituses ning nendele on teos ka pühendatud.

Vormilt on „Fratres” variatsioonid, mille löike eraldavad korduvad löökpillide motiivid (löökpillideta koosseisu puhul aimatakse järele trummilikku häält). Teose jooksul kõlab üks ja seesama äratuntav teema, mis algab iga kord erinevalt kõrguselt. Muusikas on selgelt kuulda kolme häält: kahte äärmist, enamasti astmeliselt liikuvat melodiahäält ning keskel minoorse kolmkõla nootidel liikuvat *tintinnabuli*-häält. Neid saadab kogu teose vältel madal burdoon. Tehniliselt nõudlik soolopilli partii rõhutab muutuva ja püsiva omavahelist kontrasti. Arvo Pärtile omaselt valitsevad teose näilist lihtsust ranged matemaatilised reeglid, mis määravad

ära häälte liikumise, meloodia ja fraaside pikkuse, taktimõõdu vaheldumise jpm.

Hiljem on Pärt „Fratrese“ muusika juurde korduvalt tagasi pöördunud ning teinud nii ansambliversioonist kui ka soolo-variatsioonidega versioonist mitmeid seadeid väga erinevatele koosseisudele. Versiooni neljale löökpillimängijale seadis Vambola Krigul ning selle esiettekanne toimus 09.05.2006 Katariina kirikus Tallinnas, esitajateks Vambola Krigul ning ansambel Paukenfest.

* * * *

Arvo Pärt

CANTUS BENJAMIN BRITTENI MÄLESTUSEKS

5. detsembril 1976 kuulis Arvo Pärt raadiost Benjamin Britteni surmateadet ning see puudutas teda sügavalt. Helilooja on öelnud: „Olin äsja Britteni enda jaoks avastanud. Just enne ta surma olin ta muusika harukordset puhtust hindama hakanud – puhtust, mis on võrreldav Guillaume de Machaut' ballaadidega. Ja lisaks sellele olin pikka aega tahtnud Britteniga isiklikult kohtuda – ja nüüd polnud see enam võimalik.”* Samal ajal oli Pärtil valmis eleegiline orkestriteos, mille ta otsustas pühendada lahkunud kolleegi mälestuseks austusest ja armastusest tema loomingu vastu.

„Cantuse“ avab kolm kellalööki, misjärel alustavad viiulid kõrges registris laskuvat a-moll helirida. Iga järgmine keelpillirühm astub sisse oktav allpool ning alustab oma laskuvat helirida poole aeglasemas tempos, nn proportsioonikaanonis. Nõnda moodustub viis eri registris ja erinevas tempos liikuvat meloodiakihti, mida

saadavad *tintinnabuli*-hääled. Pikkamisi langevad heliread loovad lõputu aegluubis langemise, rahu ja kurbuse tunde. Teose lõpuks suubub kõik ühte punkti – hääled jõuavad ükshaaval madalasse registrisse a-moll kolmkõlla. Teos tervikuna meenutab nagu üht suurt kadentsi, mille kestev pinge justkui ei tahakski laheneda.

„Cantuse“ esiettekande tegi Eesti Riiklik Sümfooniaorkester Eri Klasi juhatusel 7. aprillil 1977. aastal Tallinnas, kuid juba 1978. aastal plaaniti teos ette kanda BBC Sümfooniaorkestriga Londoni Southbank Centre'is Gennadi Roždestvenski juhatusel. Kuna aga nõukogude võimu esindajad keelasid heliloojal Inglismaale sõita, jättis Roždestvenski protestist ettekande ära, mis omakorda tekitas skandaali rahvusvahelises meedias. Aasta hiljem sai helilooja siiski loa sõita ning „Cantuse“ ettekanne toimus samas koosseisus festivalil BBC Proms.

Nüüdseks on „Cantusest“ saanud üks populaarsemaid teoseid Pärdi loomingus.

Arvo Pärt: „See on absoluutselt selge kord, mida me kõik teadlikult või alateadlikult tajume. Minu meelest on siin tegemist võngetega, mis kutsuvad esile mingisuguse resonantsi. See on muusika, sellise muusika salapära.“

* * *

RIHO ESKO MAIMETS

SOLILOQUY

RIHO ESKO MAIMETS omandas diplomi kompositsiooni alal Philadelphias asuvas Curtise Muusikainstituudis David Ludwig ja Richard Danielpouri juhendamisel. Aastal 2019 astus Maimets Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia doktorantuuri, kus tema juhendajateks on prof Kerri Kotta, prof Toivo Tulev ja Tõnu Kõrvits. Tema varasemateks õpetajateks on olnud Christos Hatzis (Toronto

Ülikool) ning Helena Tulve ja René Eespere (Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia). USA päevaleht Philadelphia Inquirer on kiitnud tema muusika „peaaegu võimatut säravust“ (Peter Dobrin.

03.12.2015). Veebiajakiri I Care if you Listen on kirjutanud, et „tema muusika ootab kuulaja absoluutset tähelepanu, kuid ei nõua seda valjuhäälselt“ (Joanne Lam. 24.10.2013). Ta on pälvinud mitmesuguseid auhindu, nende seas SOCAN Award (2017, Kanada), Theodore Presseri Music Award (2013, USA), Villiers String Quartet Competition I preemia (2012, Suurbritannia) ja Karen Kieser Award in Canadian Music (2011, Kanada). Riho Esko Maimetsa tunnustati Eesti Kooriühingu poolt tiitliga Aasta koorihelilooja 2019. Aastal 2021 pälvis Maimets Riho Pätsi Koolimuusikafondi heliloomingu preemia ning aastal 2024 Rudolf Tobiase heliloomingu konkursi esimese preemia.

Teosest SOLILOQUY ütleb helilooja: “Kirjutasin Soliloquy kui intiimse, ausa ja ehtsa vastuse minu ümber olevale maailmale. Nagu paljudes mu viimastes teostes, püüan ma võidelda valu ja kurbusega.”

* * * *

Arvo Pärt

PEEGEL PEEGLIS

PEEGEL PEEGLIS on üks tuntuimaid ja enim esitatud teoseid Arvo Pärdi loomingus ning üks viimaseid teoseid, mille Arvo Pärt lõpetas enne Eestist lahkumist. Ta elas sel ajal koos oma perega üsna kitsastes oludes Tallinna ühes paneelmajade rajoonis. Loomingulises mõttes oli see viljakas aeg – seitsme aasta pikkune uue muusikalise väljenduse otsinguaeg oli möödas, unikaalne *tintinnabuli*-stiil sündinud ning mitmed olulised teosed, nagu „Aliinale“, „Fratres“, „Tabula rasa“ jt, loodud ning ette kantud.

1978. aastal tellis kuulus Vene viuldaja ja dirigent Vladimir Spivakov Arvo Pärtilt teose viulile ja klaverile ning juba sama aasta detsembris esitas ta selle esmakordselt Moskvas koos pianist Boriss Behtereviga.

„Peegel peeglis“ muusikaline materjal on väga lihtne, koosnedes vaid soolopilli meloodiast ja klaveri kolmehelilisest saatefiguurist ning pala ülesehitus järgib ranget valemit, kus ükski noot pole jäetud juhuse hooleks. Pealkiri kajastab otseselt muusikas toimuvat: igale tõusvale meloodiakäigule järgneb peegelpildis laskuv fraas. Meloodia on esialgu vaid kahenoodiline, kuid iga järgmine fraas lisab ühe noodi juurde, tekitades nõnda lõputuna näiva kontiinumi. Iga kaugenemise järel jõuab meloodia ikka ja jälle tagasi kesksele helile, a-noodile, mis on helilooja sõnul justkui „suubumine, kojutulek pärast eemalviibimist“. Klaveri saatefiguur saadab meloodiapartiid „kaitseinglina“ igal sammul ning lisaks saatele on klaveripartiis *tintinnabuli*-helid – justkui kellukesed, mis kõlavad vaheldumisi üleval ja allpool meloodiat kindla valemi järgi.

Esmapilgul väga lihtne pala esitab interpreedile suure väljakutse, et muusika ärkaks esitusel ellu. Helilooja arvates peaks muusikul kõigepealt olema iseendale ja teistele midagi öelda: „Kõik üleliigne peab olema kõrvale jäetud. Nii nagu helilooja peab taandama oma ego muusikat kirjutades, nõnda peab ka interpreet oma minast lahti ütleva teost mängides.“ Puhtus, süütus ja lapselikkus on kvaliteedid, mida helilooja oma muusika esituse juures hindab.

„Peegel peeglis“ on üks neist teostest, millest on nii helilooja ise kui ka interpreedid teinud väga palju versioone erinevatele koosseisudele. Tšelloversiooni loomisel on oma osa Berliini Filharmoonikute kauaaegsel tšellistil Dietmar Schwalkel.

„Peegel peeglis“ muusikat on sageli kasutatud balleti- ja tantsu-etendustes, filmides, dokumentaalfilmides ja isegi DJ-mixides.

* * * *

Arvo Pärt

SILHOUETTE

Kontserdi pealkiri on inspireeritud Arvo Pärdi teosest, mis on kirjutatud helilooja austusavaldusena Gustave Eiffelile. Siluett ehk varipilt on kujutis, mille moodustavad heleda ja tumeda pinna piirjooned. Sõna ise tuleneb Prantsusmaa kunagise rahandusministri Étienne de Silhouette'i nimest ja sellel on intrigeeriv põhjus - Étienne de Silhouette'i peeti inhsaks inimeseks ning räägiti, et tema majas olevat olnud mööbli asemel paberist välja lõigatud kontuurid.

Paavo Järville pühendatud teose loomise esmase impulsi sai Arvo Pärt, kuulates plaadilt ühe oma teose erakordset interpretatsiooni Järvi juhatusel. Paavo Järvi nimetamine Orchestre de Paris' peadirigendiks andis sellele mõttele olulise tõuke. Pariisi või Prantsusmaaga seotud teemat otsides valis helilooja teose inspiratsiooniallikaks Pariisi linna sümboli – Eiffeli torni – Bertrand Lemoine'i koostatud raamatu „Gustave Eiffel. The Eiffel Tower“ (Taschen GmbH, 2006) vahendusel. Heliloojat kõnetasid selles albumis leiduvad Eiffeli torni detailsed joonised ja konstruktsiooniplaanid. Nii nagu teose alapealkiri „Hommage à Gustave Eiffel“ ütleb, on see teos ühtlasi austusavaldus arhitekt Gustave Eiffelile.

Arvo Pärt: „Minu laual, kogu oma võlus, oli suurepärase raamat torni töö- ja ehitusplaanidega. Kunstnik Eiffeli nägemus, selle kainus, otstarbekus ja elegants avaldasid mulle suurt muljet ja inspireerisid mind erinevatel viisidel. Helilooja vaatepunktist võib Eiffeli tornis näha palju asju, mida võiks võrrelda muusikalise struktuuriga – ehitussegmentid ja nende ühendused, konstruktsiooni läbi paistvus ja palju muudki. Staatika, mis on tähtis aspekt arhitektuuris, on ka muusikateose vormi ülesehituses tähtis teema. Mis puutub minu teosesse „Silhouette“, siis see on saanud lühike ja kerge, nagu tants, valss, natuke peapööritust tekitav, võibolla samamoodi nagu need tuuled, mis läbi selle hiiglasliku pitskolossi puhuvad.“

Eiffeli torni kolme platvormiga konstruktsioon on tugevasti mõjutanud keelpilliiorkestrile ja löökpillidele loodud teose „Silhouette“ struktuuri. *Tintinnabuli*-reeglistiku järgi loodud paljukihiline polüfooniline helikude annab teosele pizzicato-lõikudes vähendatud intervallide ja vähendatud kolmkõlade tekkimisel ebapüsiva, hõljuva iseloomu, stabiilsema harmooniaga arco-lõikudega on aga helilooja silmas pidanud torni platvorme. Teost raamivad samal muusikalisel ideel põhinevad aeglane sissejuhatus ja kooda, millest lähtub kogu teose muusikaline materjal.

Tekstid pärinevad Arvo Pärdi Keskuse kodulehelt
arvopart.ee

MAILA LAIDNA on lõpetanud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia magistrantuuri klaveri ja kammermuusika erialal *cum laude*, õpetajaks vastavalt Tanel Joamets ja prof Matti Reimann. Aastatel 2013–2014 täiendas Maila Laidna end Hispaanias Vigo Muusikakõrgkoolis. Hetkel õpib ta EMTA kammeransambli doktorantuuris, juhendajateks prof Matti Reimann, Mati Mikalai ja prof Kristel Pappel. Alates aastast 2016 mängib Maila Laidna trios Ensemble Auftakt koos klarnetist Soo-Young Lee ja viiuldaja Miina Laanesaarega ning klaveriduos koos Tiiu Sisaskiga. Maila Laidna on aktiivne solisti ja kammermuusikuna erinevates koosseisudes.

* * * *

LISANNE ATROV-MARGUS omandas aastal 2017 bakalaureusekraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof. Arvo Leiburi klassis. Teise bakalaureuse kraadi omandas Lisanne Atrov-Margus aastal 2022 Viini ülikoolis Musik und Kunst Privatuniversität der Stadt Wien prof. Amiram Ganz'i ning prof. Henja Semmleri klassis. Aastal 2023 lõpetas ta Austria ülikoolis

Universität für Musik und Darstellende Kunst Wien muusikafüsioloogia õppekava ning aastal 2024 magistriõpingud barokkviiulerialal prof. Ulrike Engeli juures. Aastast 2023 on Lisanne Altrov-Margus Yehudi Menuhini Live Music Now stipendiaat. Aastatel 2015-2019 töötas Altrov-Margus Tallinna Kammerorkestris ning 2018-2020 oli Berliner Operngruppe abikontsertmeister.

* * * *

PEETER MARGUS omandas bakalaureusekraadi 2019. aastal Helsinki Sibeliuse Akadeemias ja magistrikraadi *cum laude* 2022. aastal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof Mari Tampere-Bezrodny klassis.

Aastatel 2016-2022 mängis Peeter Margus Tallinna Kammerorkestris. Alates aastast 2022 töötab ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias nooremteadurina ning omandab doktorikraadi. Juunist 2023 on Peeter Margus Eesti Sinfonietta kontsertmeister.

ANDREAS LEND omandas magistrikraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof. Peeter Paemurru klassis. Aastatel 2005-2006 täiendas ta end Soomes Helsinki Sibeliuse Akadeemias, kus tema juhendajateks olid prof. Hannu Kiiski ja Heikki Pekkarinen. Aastatel 2006-2016 töötas Andreas Lend tšellistina Eesti Riiklikus Sümfooniaorkestris. Käesoleval ajal on ta tšellorühma kontsertmeister Rahvusooperis Estonia, mängib keelpillikvartetis Prezioso, ansamblis Estonian Cello Ensemble ja on Eesti Sinfonietta alaline liige.

* * * *

ESTONIAN PERCUSSION GROUP tegutseb alates aastast 2020. Ansambli asutasid Karl Johann Lattikas ja Tanel-Eiko Novikov ning püsikoosseisu kuuluvad veel Lauri Metsvahi ja Tiit Joamets.

Kvarteti repertuaar on väga avar – mängitakse helitöid löökpillimuusika kuldvaramust ning väärtteoseid barokist rokini.

Löökpillimuusika on oma olemuselt hästi mitmekesine ja nende kõlaarsenal on lõputu. Löökpillidega esitatavad teosed on juba seetõttu hästi eripalgelised, et iga pala koosseis on isesugune, mis teeb esituse vaheldusrikkaks mitte ainult visuaalselt, vaid on atraktiivne ja kaasahaarav ka kõlaliselt, koosnedes virtuoossetest kiirerütmilistest jooksudest trummidel kaunilt pehmekõlaliste

meditatiivsete helideni marimbal ja vibrafonil, kui kirjeldada üksnes väikest osa löökpillide kõlamaailmast.

Ansambel on seadnud eesmärgiks rikastada löökpillirepertuaari. Sestap tehakse koostööd Eesti heliloojatega, tellides neilt teoseid. Lühikese tegutsemisaja jooksul on ansamblile kirjutanud värsked teosed Pärt Uusberg, Alisson Kruusmaa, Robert Jürjendal, Kristjan Randalu, Siim Aimla, Riho Esko Maimets, Madli Marje Gildemann ja Evelin Seppar. Samuti on ansambli liikmed vajadusel ise mitte ainult seadjad, vaid ka heliloojad. Kuna huvi tuntakse ka džässis ja rokkmuusika vastu, siis võimalusel esitatakse ka sellest vallast pärit pärlid.

2023. aastal valiti Estonian Percussion Group Eesti Kultuurkapitali kaheaastasesse instrumentaalansambli residentuuriprogrammi. See andis muusikutele inspiratsiooni ja võimaluse pühenduda ansamblile.

estonianpercussiongroup.ee

„Eesti Sinfonieta mängivad muusikanälgjased solisti võimekusega interpreedid, kes ei tee tööd, vaid naudivad neile meelepäraste teoste esitamist.”

Toomas Velmet

EESTI SINFONIETTA on aastal 2010 eraalgatusel sündinud vabakutseline orkester, mille koosseis varieerub oktetist sümfonieta-orkestrini. Nii saab Eesti Sinfonieta mängida olulist osa maailma muusikapärandist.

Eesti Sinfonieta interpreetide jaoks on väga oluline Eesti muusika ja muusikute tutvustamine maailmas, sealhulgas muidugi Eestis. Külalissolistide kõrval peab Eesti Sinfonieta Kollegium tähtsaks sooleerimisvõimaluste pakkumist oma mängijatele ning arvestab seda kontserdikavade koostamisel.

Eesti Sinfonieta on esinenud mitmel mainekal maailmalaval, Viini Musikvereini Kuldne saal aastal 2018, Viini Konzerthaus aastal 2022 ning Kölni Filharmonia suur saal aastal 2024 nende hulgas. Eesti Sinfonieta on sümfonieta (ee väike sümfoonia)-koosseisuga

orkester, milles paljud muusikud on koos mänginud juba aastaid, esineb orkester enamasti ilma dirigendita. Sel puhul võtab juhirolli (mitte dirigendirolli!) enda kanda kontsertmeister. Selline musitseerimisvorm sobib sinfonieta-koosseisule suurepäraselt, avades teoste kammermuusikalist olemust. Kontsertmeistri ja muusikute koostöös tegutsetakse tänapäeva kuulajat kõnetava interpretatsiooni, orkestri isikupärase kõla ja väljendusriikka esitusviisi nimel.

Orkestri külaliskontsertmeistrid on eesti juurte ning maailma-mainega solist Anna-Liisa Bezrodny (alates 2022) ja leedu tippviuldaja ning hinnatud külaliskontsertmeister üle maailma - Rūta Lipinaitytė (alates 2021)

Eesti Sinfonieta kontsertmeistrid on olnud Maano Männi (2017-2019) Johannes Põlta (2019-2023).

Alates juunist 2023 on Eesti Sinfonieta kontsertmeister Peeter Margus.

* * * *

ERKI PEHK on lõpetanud Tallinna Riikliku Konservatooriumi kooridirigendina Prof. Ants Üleoja klassis. Orkestridirigeerimist on ta õppinud Peeter Lilje, hiljem Paul Mägi juhendamisel. Aastatel 1992-1994 täiendas ta ennast Läti Muusikaakadeemias ja aastal 1997 Londoni Guildhall Muusika- ja Draamakoolis.

1989-1995 oli Erki Pehk Tallinna Raekoja Kammerkoori dirigent ja 1990-1995 vokaalansambli “Kuninglik Kvintett” asutaja ja laulja. 1991-1997 oli ta kooridirigeerimise õpetaja Tallinna Muusika-keskkoolis.

Aastatel 1994-2011 oli Erki Pehk dirigent Rahvusooperis Estonia. 1998-2008 oli ta muusikajuht Smithbridge Productions (hiljem Muusikaliteater) muusikalilavastustes Tallinna Linnahallis. Aastal 2000 asutas ta XXI Sajandi Orkestri. Alates 2001. aastast on Erki Pehk Klaudia Taevi nimelise rahvusvahelise ooperilaujate

konkursi kunstiline juht ja sellest konkursist välja kasvanud Pärnu rahvusvahelise ooperimuusika festivali PromFest kunstiline juht. Festivali korraldamise ja Massenet' ooperi "Thaïs" lavaletoomise eest pälvis ta Teatriliidu aastapreemia 2010. Aastatel 2010-2017 oli Erki Pehk Valgevene Riikliku Teleraadiokompanii Akadeemilise Sümfooniaorkestri ja 2016-2020 Ukraina Rahvusliku keelpilliorkestri "Kiievi Solistid" külalisdirigent. Praegu töötab Erki Pehk Leedus, olles Kaunase Riikliku Muusikateatri dirigent ja Panevežyse Muusikateatri muusikajuht.

erkipehk.eu

KULTUURIMINISTEERIUM

Tallinna
Kultuuri- ja Spordiamet

